

UOHSX00600XB

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S133/2014/VZ-13656/2014/511/MGr

Brno 27. června 2014

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení, zahájeném z moci úřední dne 20. 2. 2014, jehož účastníkem je

- zadavatel – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 23. 1. 2014 JUDr. Zlatavou Davidovou, advokátkou, se sídlem Přívrat 12, 616 00 Brno,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2011 a 2012,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka – se při pořizování plnění na základě níže uvedených faktur

- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem Geemat s.r.o., IČO 27688119, se sídlem Zdráhalova 1659/37, 613 00 Brno - Černá Pole, v celkové výši 434 592,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 586 002,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,

- faktury vystavené na zadavatele v období od 28. 2. 2012 do 31. 8. 2012 dodavatelem Technické služby Ivančice s.r.o., IČO 29216125, se sídlem Petra Bezruče 905/2, 664 91 Ivančice, v celkové výši 33 000,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 21. 12. 2012 dodavatelem Jiřím Mášou, podnikatelem, IČO 68633211, se sídlem Na Kopečku 202, 664 61 Rajhradice, v celkové výši 39 200,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem PET group, a.s., IČO 26271648, se sídlem Opálkova 748/4, 635 00 Brno, v celkové výši 751 660,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 514 480,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 30. 4. 2012 do 30. 10. 2012 dodavatelem Ing. Miroslavem Pokorným, podnikatelem, IČO 18796206, se sídlem 592 61 Pernštejnské Jestřabí 11, v celkové výši 259 466,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,
- faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 dodavatelem Milan Nekuža – ELEKTRO, IČO 16368134, se sídlem 1. máje 262, 664 84 Zastávka (v době uzavírání předmětných smluv se sídlem Na drahách 150, 664 11 Zbýšov), v celkové výši 244 076,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů,

dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 citovaného zákona, když předmětnou veřejnou zakázku na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012, jejíž předmět plnění je tvořen výše uvedenými fakturami, nezadal v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a byly naplněny znaky uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. se podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka – ukládá

pokuta ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých)

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Správní řízení **se** v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka – v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2011, podle § 117a písm. d) citovaného zákona **zastavuje**, neboť v řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. UZAVŘENÍ SMLUV

1. Zadavatel – KTS EKOLOGIE s.r.o., IČO 28310942, se sídlem Hutní osada 14, 664 84 Zastávka, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 23. 1. 2014 JUDr. Zlatavou Davidovou, advokátkou, se sídlem Přívrát 12, 616 00 Brno (dále jen „zadavatel“) – uzavíral v roce 2012 smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů (dále jen „smlouvy“), přičemž dané smlouvy uzavíral pouze ústně s několika dodavateli, a to:
 - Geemat s.r.o., IČO 27688119, se sídlem Zdráhalova 1659/37, 613 00 Brno - Černá Pole (faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 v celkové výši 434 592,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 586 002,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů),
 - Technické služby Ivančice s.r.o., IČO 29216125, se sídlem Petra Bezruče 905/2, 664 91 Ivančice (faktury vystavené na zadavatele v období od 28. 2. 2012 do 31. 8. 2012 v celkové výši 33 000,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů),
 - Jiří Máša, podnikatel, IČO 68633211, se sídlem Na Kopečku 202, 664 61 Rajhradice (faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 21. 12. 2012 v celkové výši 39 200,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů),
 - PET group, a.s., IČO 26271648, se sídlem Opálkova 748/4, 635 00 Brno (faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 v celkové výši 751 660,- Kč bez DPH za svoz velkoobjemových kontejnerů a 514 480,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů),
 - Ing. Miroslav Pokorný, podnikatel, IČO 18796206, se sídlem 592 61 Pernštejnské Jestřabí 11 (faktury vystavené na zadavatele v období od 30. 4. 2012 do 30. 10. 2012 v celkové výši 259 466,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů),
 - Milan Nekuža – ELEKTRO, IČO 16368134, se sídlem 1. máje 262, 664 84 Zastávka¹ (faktury vystavené na zadavatele v období od 31. 1. 2012 do 31. 12. 2012 v celkové výši 244 076,- Kč bez DPH za svoz odpadů ze sběrných dvorů).
2. Ze zadavatelem vedené knihy přijatých faktur vyplývá, že zadavatel v roce 2012 za služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů zaplatil souhrnem všem výše zmíněným dodavatelům 1 186 252,- Kč bez DPH a za služby spočívající ve svozu odpadů ze sběrných dvorů 1 676 224,- Kč bez DPH.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

3. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)², příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel podnět, jehož obsahem je podezření

¹ v době uzavírání předmětných smluv se sídlem Na drahách 150, 664 11 Zbýšov

² Pozn.: Pokud je v textu uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jedná se vždy o znění účinné v době dovršení správního deliktu, tj. ke dni 31. 12. 2012 (viz bod 38. a násl. odůvodnění předmětného rozhodnutí).

na porušení zákona zadavatelem, který podle názoru podavatele podnětu nepostupoval podle zákona při uzavírání smluv na služby spočívající ve svozu nebezpečných odpadů, svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2008 až 2012.

4. Na základě obdrženého podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele příslušné podklady. Po přezkoumání předložených podkladů (tj. svazků faktur, výpisů z knihy přijatých faktur a souhrnných tabulek) a vyjádření zadavatele získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v letech 2011 a 2012, jejichž předmět plnění se jeví jako spolu související, nezadal v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona.
5. S ohledem na shora uvedené pochybnosti oznámil Úřad zadavateli, který je jediným účastníkem správního řízení, pod č.j. ÚOHS-S133/2014/VZ-3771/2014/511/MGr dne 19. 2. 2014 zahájení správního řízení z moci úřední. Současně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-3777/2014/511/MGr ze dne 19. 2. 2014 účastníkovi řízení určil lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a ve které byl oprávněn vyjádřit svá stanoviska v řízení, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Oznámení o zahájení správního řízení bylo zadavateli doručeno dne 20. 2. 2014 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.
6. Zadavatel se ve stanovených lhůtách ani později v průběhu správního řízení nevyjádřil. Pro účely přezkoumání předmětné záležitosti proto Úřad zohlednil obsah předchozího nedatovaného vyjádření zadavatele, poskytnutého Úřadu v rámci šetření podnětu, neboť obsahuje některé pro posouzení předmětné záležitosti významné informace. Zadavatel v první řadě zastává názor, že není veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Dále zadavatel uvádí, že objednavatelé předmětných služeb u zadavatele nejsou povinni objednávat si tyto služby pouze u zadavatele a zadavatel proto nemá předem k dispozici žádný údaj, na základě kterého by mohl veřejnou zakázku vypsat, resp. že, nemůže „vypsat veřejnou zakázku na služby, o kterých neví, zda je vůbec bude v budoucím období čerpat, tedy zda veřejná zakázka v budoucnu vznikne a pokud vznikne, tak není zřejmé, v jakém objemu zakázka vznikne a jaký postup podle zákona o veřejných zakázkách by měla společnost KTS EKOLOGIE s.r.o. zvolit“. Z vyjádření zadavatele rovněž vyplývá, že „(...) svoz velkoobjemových kontejnerů a svoz odpadu ze sběrného dvora probíhá na základě ústní dohody mezi dodavatelem služeb (...)“ a „na základě provedeného svozu (...) vystaví dodavatel služeb fakturu, kterou společnost KTS EKOLOGIE s.r.o. po odsouhlasení poskytnutých služeb uhradí“.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

7. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů konstatuje, že zadavatel při uzavírání smluv nepostupoval v souladu se zákonem, neboť měl vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky postupovat dle § 21 zákona. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

8. Ustanovení § 2 zákona definuje zadavatele veřejné zakázky, přičemž z odst. 2 písm. d) citovaného ustanovení zákona vyplývá, že veřejným zadavatelem je rovněž jiná právnická osoba, pokud 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
9. S ohledem na povahu zadavatele se Úřad při zkoumání předmětných smluv nejprve zabýval otázkou, zda naplňuje definici veřejného zadavatele podle zákona. K tomu Úřad uvádí, že již postavení zadavatele zkoumal v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S372/2012/VZ³, kdy dospěl k závěru, že se jedná o veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona. S ohledem na skutečnost, že v rámci uvedeného správního řízení bylo posuzováno postavení zadavatele od jeho vzniku až do konce roku 2012 a s ohledem na skutečnost, že zadavatel i nadále vykonává činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu⁴ a rovněž společníci zadavatele jsou doposud pouze obce, městys a města (viz výpis z obchodního rejstříku zadavatele), lze na závěry učiněné v rámci výše citovaného správního řízení plně odkázat a z rozhodnutí č. j. ÚOHS-S372/2012/VZ-24160/2012/511/MGr ze dne 20. 12. 2012 citovat následující.
10. „(...) Ze společenské smlouvy zadavatele ze dne 3. 12. 2009 vyplývá, že nejvyšším orgánem společnosti je valná hromada, přičemž při hlasování na valné hromadě má každý společník, tedy veřejní zadavatelé, jeden hlas za každých 1 000,- Kč svého vkladu.
11. Zadavatel na svých webových stránkách (www.kts-ekologie.cz) označuje pod nadpisem „historie naší společnosti“ jako dva nejhlavnější důvody svého vzniku to, že „*obce budou hospodařit ve vlastní společnosti*“ a že „*žádné finanční prostředky se nebudou odvádět do zahraničí*“. Dále zadavatel popisuje, že „*společnost byla založena 3.12.2009. Zakládajícími členy společnosti byly již zmíněné obce mikroregionu Kahan.*“, přičemž dodává, že jednatelem byli zvoleni odborník na sběr a likvidaci odpadů, místostarosta města Rosic a starosta města Zbýšova. Předseda dozorčí rady byl starostou obce Zastávka a členové dozorčí rady byli starostové dalších šesti obcí. Zadavatel dále na svých webových stránkách v části „naše služby“ popisuje, že „*Společnost založily města a obce regionů Rosicka – region Kahan, Židlochovicka a Ivančicka. Slouží především těmto obcím a jejich podnikatelům.*“ Svoje služby rozděluje zadavatel na svých webových stránkách na „služby pro obce“ („svoz směšného

³ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S372/2012/VZ-24160/2012/511/MGr ze dne 20. 12. 2012 bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R17/2013/VZ-23561/2013/310/PMa ze dne 6. 12. 2013. Obě rozhodnutí nabyla právní moci dne 11. 12. 2013 a jsou dostupná na webových stránkách Úřadu.

⁴ Předmětem podnikatelské činnosti zadavatele je od 12. 11. 2008 „podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady“ a „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ a dále v období od 13. 1. 2010 do 20. 5. 2014 (tedy i během pro předmětné správní řízení relevantního období, tj. rok 2012) bylo „silniční motorová doprava - nákladní vnitrostátní provozovaná vozidly o největší povolené hmotnosti do 3,5 tuny včetně, - nákladní vnitrostátní provozovaná vozidly o největší povolené hmotnosti nad 3,5 tuny, - nákladní mezinárodní provozovaná vozidly o největší povolené hmotnosti do 3,5 tuny včetně“ a následně od 20. 5. 2014 „silniční motorová doprava- nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí“.

komunálního odpadu od rodinných, či činžovních domů“, „svoz tříděných odpadů – papír, sklo plasty“, „mobilní svoz nebezpečných odpadů“, „likvidace velkoobjemového odpadu“ atd.) a „služby pro podnikatele („svoz směsného komunálního odpadu“, „odvoz a likvidaci nebezpečných odpadů“, „odvoz a likvidaci velkoobjemových odpadů“ a „poradenství v oblasti odpadového hospodářství“).

12. K naplnění definice veřejného zadavatele Úřad uvádí, že pojem veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je potřeba vykládat ve funkčním smyslu, tzn. že při zjišťování, zda je určitý subjekt veřejným zadavatelem, je nezbytné vycházet z účelu zřízení a povahy činností subjektu. Vzhledem k tomu, že zákon o veřejných zakázkách dále nespécifikuje, co se rozumí pod pojmem „uspokojování potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu“ je pro objasnění smyslu této definice potřebné vycházet mimo jiné z judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“).
13. Při řešení otázky naplnění definice veřejného zadavatele vycházel Úřad v šetřeném případě z relevantních rozhodnutí SDEU, a to zejména z rozsudku ESD ze dne 10. 11. 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding Bv., a rozsudku ESD ze dne 22.5.2003, C-18/01 Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy a další vs. Varkauden Taitotalo Oy, ECR 2003, s. I-05321, bod 48. Z citovaných rozhodnutí vyplývá, že zadavatel (společnost s ručením omezeným), který je vlastněn regionálními nebo místními orgány, splňuje podmínku uspokojování potřeb veřejného zájmu tehdy, jestliže zajišťuje služby za účelem rozvoje průmyslových nebo obchodních aktivit na území, které spadá do působnosti zřizujícího regionálního nebo místního orgánu. Pro stanovení, zda zajišťované služby mají či nemají průmyslový nebo obchodní charakter, je potřebné přihlížet k okolnostem, za kterých byl zadavatel založen, a k podmínkám, za jakých provozuje svoji činnost. Při posuzování výše uvedených skutečností je nutné brát ohled na to, že primárním cílem zadavatele není vytváření zisku, že plně nenese ekonomická rizika spojená s výkonem takové činnosti (např. z důvodu, že zřizující orgán by z největší pravděpodobností nepřipustil, aby byl na zadavatele vyhlášen konkurz) a že činnost zadavatele je financována s veřejných zdrojů.
14. Pro úplnost Úřad uvádí, že v případě, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele v plném rozsahu své činnosti, jak vyplývá mj. z rozsudku ESD ze dne 15. 1. 1998, C-44/96 Mannesmann Anlagenbau Austria AG a další vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH, ECR 1998, s. I-00073.
15. Na základě výše uvedených skutečností, vlastních zjištění a s přihlédnutím k uvedeným rozsudkům SDEU dospěl Úřad k závěru, že v šetřeném případě je činnost zadavatele činností sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu. Jak vyplývá z výše uvedeného, byl důvodem založení zadavatele mimo jiné fakt, že obce budou při nutnosti zajistit nakládání s odpady hospodařit ve vlastní společnosti, přičemž nakládání s odpady lze považovat za potřebu veřejného zájmu z důvodu ochrany veřejného zdraví a ekologické ochrany (viz již výše zmiňovaný rozsudek ESD ze dne 10. 11. 1998 č. C-360/96 ve věci Gemeente Arnhem and Gemeente Rheden v. BFI Holding BV).
16. Úřad dále podotýká, že zadavatel není vystaven ekonomickým rizikům souvisejícím s vykonávanou činností, a to zejména s ohledem na společníky – veřejné zadavatele, na jejichž území je zajištění svazu odpadu nezbytné, neboť je zřejmé, že tyto obce zajišťovaly

a zajišťují svoz odpadu na svém území právě prostřednictvím zadavatele – své vlastní společnosti.

17. Zadavatel již od svého vzniku byl a doposud je ovládán veřejnými zadavateli (tj. několika obcemi, městysem a městy), jak vyplývá mj. ze zakladatelské listiny. Argument, že cílem zadavatele je vytváření zisku, proto není rozhodujícím, neboť zadavatel vykonává činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a rovněž je ovládán skupinou veřejných zadavatelů, přičemž minimálně počáteční vklad při vzniku zadavatele pocházel z veřejných prostředků.'

Relevantní ustanovení zákona

18. Zadavatel je podle § 6 odst. 1 zákona povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
19. Podle § 7 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizována na základě písemné smlouvy.
20. V § 21 zákona jsou upraveny druhy zadávacích řízení, přičemž v odst. 1 je stanoveno, že zákon upravuje tyto druhy zadávacích řízení:
- a) otevřené řízení (§ 27),
 - b) užší řízení (§ 28),
 - c) jednací řízení s uveřejněním (§ 29),
 - d) jednací řízení bez uveřejnění (§ 34),
 - e) soutěžní dialog (§ 35),
 - f) zjednodušené podlimitní řízení (§ 38).
21. Podle § 21 odst. 2 zákona může zadavatel pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a za podmínek stanovených v § 22 a 23 rovněž jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění; otevřené řízení se nepoužije v případě veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti. V § 21 odst. 3 zákona je dále stanoveno, že veřejný zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít za podmínek stanovených v § 24 soutěžní dialog a za podmínek podle § 25 zjednodušené podlimitní řízení.
22. Podle § 12 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů, oblasti a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Tento prováděcí právní předpis stanoví rovněž seznam zboží pořizovaného Českou republikou - Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a výši tohoto limitu.
23. Prováděcím předpisem, na který odkazuje výše citovaný § 12 odst. 1 zákona, je nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou - Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“). Podle

nařízení vlády je finanční limit v případě veřejných zakázek na služby pro zadavatele uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) zákona 5 010 000 Kč.

24. Podle § 12 odst. 2 zákona se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 1 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 3 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle odstavce 1.
25. Podle § 13 odst. 1 zákona se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez daně z přidané hodnoty.
26. Podle § 13 odst. 2 zákona předpokládanou hodnotu stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje, stanoví předpokládanou hodnotu na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Pro stanovení výše předpokládané hodnoty je rozhodný den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění.
27. Podle § 13 odst. 8 zákona při stanovení předpokládané hodnoty je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. To neplatí pro dodávky nebo služby, jejichž jednotková cena je v průběhu účetního období proměnlivá a zadavatel tyto dodávky nebo služby pořizuje opakovaně podle svých aktuálních potřeb; zadavatel je však povinen vždy dodržet zásady podle § 6 odst. 1.
28. V ustanovení § 15 zákona je upravena předpokládaná hodnota veřejné zakázky na služby, a to za pomoci odkazu na ustanovení § 14 odst. 1, 3 a 4 zákona. V ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona je stanoveno, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky, resp. na služby, se stanoví na základě předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy na dodávky (služby), má-li být smlouva uzavřena na dobu určitou, přičemž z odst. 3 písm. b) citovaného ustanovení zákona vyplývá, že základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky (služby), jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky (služby), je součet předpokládaných hodnot jednotlivých dodávek, které mají být zadavatelem pořízeny během následujících 12 měsíců.

K nedodržení zákonného postupu při uzavírání předmětných smluv

29. Úřad nejprve k vymezení předmětu veřejné zakázky obecně uvádí, že zadavatel má právo vymežit předmět veřejné zakázky podle vlastního rozhodnutí, je však vždy povinen dodržet pravidlo zákazu dělení předmětu veřejné zakázky, pokud by v důsledku toho došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v zákoně. Je tedy potřebné vymežit, co je možné považovat za jeden předmět veřejné zakázky.

30. Úřad v této souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 37/2008-206 ze dne 23. 9. 2009, kde mj. Krajský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (sp. zn. 2 Afs 198/2006) konstatoval, že zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, funkčních, časových nebo technologických.
31. K dané problematice se rovněž vyslovil Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 44/2010-69 ze dne 12. 1. 2011, kde mimo jiné uvádí: *„Postup při určení toho, co je v konkrétním případě jedinou veřejnou zakázkou a jaká plnění již představují více samostatných veřejných zakázek, musí zohledňovat účel a smysl právní úpravy, nesmí atakovat zásady, na nichž je ZVZ vystavěn, a nesmí být nástrojem k obcházení ZVZ. (...) Při tomto určování je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou.“* Jak tedy z výše uvedeného plyne, o jedinou veřejnou zakázku se jedná tehdy, jestliže plnění, která v ní byla zahrnuta, jsou plněními, jež se svým charakterem vzájemně neodlišují, tedy plnění stejného nebo srovnatelného druhu.
32. Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 55/2010 zobecnil, že pro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (např. plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínek co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku podle zákona.
33. V rámci předmětného správního řízení jsou zkoumány smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů, které byly zadavatelem uzavírány na základě ústních dohod (jak vyplývá z nedatovaného vyjádření zadavatele k podnětu). Obecně lze dovodit, že předmětem těchto služeb je převážení odpadů, resp. kontejnerů s odpady, z jednoho místa (plocha určená k odkládání odpadu či sběrný dvůr) na místo jiné (např. sběrný dvůr, spalovna atd.). Těmto závěrům odpovídají rovněž obsahy zadavatelem doložených faktur, kdy například ve faktuře od společnosti Geemat s.r.o., vystavené dne 31. 1. 2012 byl proveden svoz odpadu ze sběrného dvora prostřednictvím velkoobjemových kontejnerů. Předmět činností je tedy z hlediska funkčního natolik provázaný a obdobný, že musí být poptáván v rámci jedné veřejné zakázky.
34. V daném případě jsou předmětné činnosti provázány rovněž časově a místně. Svozy odpadů ze sběrných dvorů a velkoobjemových kontejnerů probíhaly ve zkoumaném účetním období, tj. v roce 2012, opakovaně, kdy z fakturace lze dovodit, že první „věcné“ plnění proběhlo ve zkoumaném období 31. 1. 2012 a poslední poté 31. 12. 2012. Svozy odpadů ze sběrných dvorů a velkoobjemových kontejnerů probíhaly také pouze na území regionu, ve kterém zadavatel působí, tj. mikroregion Kahan a Ivančicko a region Židlochovicko (viz webové stránky zadavatele), tzn. ze tří oblastí ležících v jižním až západním okolí Brna.

35. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že měl zadavatel v souladu s § 13 odst. 8 zákona sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období, tj. předpokládané hodnoty služeb spočívajících ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů, které hodlá v daném účetním období, tedy v roce 2012, pořídit. S ohledem na § 13 odst. 2 zákona měl zadavatel vycházet z údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění či na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Úřad k tomuto dodává, že vzhledem k tomu, že zadavatel byl do obchodního rejstříku zapsán již k 12. 11. 2008 a od té doby aktivně působil na předmětném trhu (což vyplývá z fakturace, kdy první faktury za služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů byly zadavateli vystaveny již v roce 2008), měl mít ze svých vlastních zkušeností dostatek informací pro stanovení předpokládané hodnoty podle výše citovaného ustanovení § 13 odst. 2 zákona.
36. Vzhledem k tomu, že z nedatovaného vyjádření zadavatele a z doložené fakturace vyplývá, že zadavatel poptával plnění předmětné služby již v předchozích letech, měl dokonce relevantní podklady pro stanovení předpokládané hodnoty přímo k dispozici. Ze zadavatelem doložených přehledů faktur vyplývá, že finance vydávané zadavatelem za svoz velkoobjemových kontejnerů a svoz odpadů ze sběrných dvorů byly v letech 2008 – 2010 v limitech pro veřejnou zakázku malého rozsahu, tj. 2 000 000,- Kč, ovšem neustále rostly. V roce 2008 se pohybovaly v řádech desítek tisíc korun českých, v roce 2009 ve stovkách tisíc korun českých a v roce 2010 již přesáhly jeden milion korun českých. V roce 2011 již zadavatel vynaložil na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů 2 517 702,- Kč bez DPH a v roce 2012 potom 2 862 476,- Kč bez DPH. Vzhledem k rostoucím nákladům a s ohledem na skutečnost, že náklady na předmětné služby již v roce 2011 dosáhly limitu pro podlimitní veřejnou zakázku, zadavatel mohl a měl předpokládat, že také v roce 2012 dojde k překročení limitu 2 000 000,- Kč bez DPH a bude se tedy jednat o podlimitní veřejnou zakázku, kde je nezbytné postupovat v některém z druhů zadávacích řízení podle § 21 zákona. K tomuto Úřad dodává, že nesouhlasí s názorem zadavatele, že nemůže „*vypsát veřejnou zakázku na služby, o kterých neví, zda je vůbec bude v budoucím období čerpat, tedy zda veřejná zakázka v budoucnu vznikne a pokud vznikne, tak není zřejmé, v jakém objemu zakázka vznikne a jaký postup podle zákona o veřejných zakázkách by měla společnost KTS EKOLOGIE s.r.o. zvolit*“, neboť z dosavadního vývoje zadavatel mohl objektivně předpokládat, že mu potřeba pořízení předmětu veřejné zakázky vznikne, přičemž mohl rovněž stanovit předpokládanou hodnotu (viz výše). Nad to Úřad dodává, že v zákoně jsou upraveny rovněž takové postupy pro zadávání veřejných zakázek, které zohledňují určitou možnou nejistotu zadavatele v množství budoucího plnění předmětu veřejné zakázky (např. rámcová smlouva – viz § 11 a dále § 89 a násl. zákona).
37. V šetřeném případě je tedy s ohledem na ceny, za které zadavatel předmětné služby v roce 2012 nakoupil, zřejmé, že se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku, neboť hodnota veřejné zakázky za rok 2012 činila 2 862 476,- Kč bez DPH. Zadavatel měl tedy povinnost postupovat při uzavírání smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů podle ustanovení § 21 zákona a zadat veřejnou zakázku v některém z tam uvedených druhů zadávacích řízení, přičemž s ohledem na ustanovení § 13 odst. 3 zákona nebylo zadavateli zákonem umožněno rozdělit předmět plnění veřejné

zakázky do samostatných smluv, neboť by tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limit pro podlimitní veřejnou zakázku. Tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel řádně provedl zadávací řízení na veřejnou zakázku v souladu se zákonem, mohl obdržet více nabídek, přičemž nelze vyloučit, že by některá z těchto nabídek byla ekonomicky výhodnější. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ke znění zákona

38. U deliktů všeobecně, tzn. i správních deliktů, páchaných po delší dobu může dojít v průběhu jejich trvání ke změně právní úpravy. Rovněž ve zkoumaném období (tj. v průběhu roku 2012) došlo k novelizaci zákona. S ohledem na tuto skutečnost odkazuje Úřad na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 17/2007 ze dne 23. 10. 2008, ze kterého lze citovat: *„Pokračující správní delikt je charakteristický tím, že podle souhrnu právních norem účinného v době, kdy byl spáchán poslední dílčí skutek, se pak posuzují i všechny předcházející dílčí skutky, pokud však byly zakázány i podle dřívějšího souhrnu právních norem. Protiprávnost určitého jednání se posuzuje podle doby jeho spáchání, za kterou se považuje okamžik dokonání deliktu (teprve tehdy je uskutečněno to, co je předmětem právního posouzení).“* Vzhledem k tomu, že z podkladů poskytnutých Úřadu zadavatelem vyplývá, že poslední fakturované plnění (poslední dílčí skutek) v roce 2012 proběhlo dne 31. 12. 2012 (viz také bod 34. odůvodnění tohoto rozhodnutí), je pro přezkum předmětného postupu zadavatele relevantní právní úprava ve znění účinném k 31. 12. 2012.
39. Závěry výše citovaného rozsudku lze aplikovat i na daný případ, neboť i v daném případě se zadavatel dopustil pokračujícího deliktu. K tomu Úřad uvádí, že pro definici pokračujícího deliktu je nezbytné využít analogie trestního práva, neboť správní řád ani jiný právní předpis neupravuje definici tohoto pojmu ve správním trestání.
40. Podle § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
41. Zadavatel v daném případě opakovaně požadoval stejná plnění od různých dodavatelů, aniž by tak činil způsobem stanoveným v zákoně, tedy jednotlivé činy zadavatele naplňují skutkovou podstatu stejného deliktu, přičemž byly prováděny stejným způsobem (tj. na základě telefonických objednávek) v průběhu zkoumaného účetního období. S ohledem na tyto skutečnosti lze uzavřít, že se v daném případě jednalo o pokračující správní delikt.

Ke stanovení sankce

42. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť zakázka na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012 již byla bez provedení zadávacího řízení zadána na základě faktur a nápravy již nelze dosáhnout.
43. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

44. V případě šetřené veřejné zakázky se zadavatel správního deliktu dopustil tím, že uzavřel smlouvy, resp. naplnil znaky uzavření smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012 s různými dodavateli, aniž by tak učinil v zadávacím řízení ve smyslu § 21 citovaného zákona, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel předmětné smlouvy, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
45. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl z podnětu doručeného Úřadu dne 29. 10. 2012. První faktura, na základě které zadavatel platil za poskytnutí předmětných služeb, byla vystavena 31. 1. 2012 a správní řízení bylo zahájeno dne 20. 2. 2014. Z uvedených údajů vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.
46. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d).
47. Celková cena, kterou zadavatel za předmětné služby v roce 2012 zaplatil, byla 2 862 476,- Kč bez DPH, tedy 3 434 972 Kč s DPH. Horní hranice možné pokuty tedy činí částku 343 497,20 Kč.
48. Podle § 121 odst. 2 zákona, se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Byl-li uložen zákaz plnění smlouvy podle § 118 odst. 2, přihlédne se rovněž k tomu, v jakém rozsahu bylo již ze smlouvy plněno.
49. Co se týče způsobu, resp. okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, zadavatel tím, že veřejnou zakázku na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012 nezadal v zadávacím řízení, znemožnil jakoukoliv soutěž o tuto veřejnou zakázku, přičemž s ohledem na její předmět lze předpokládat, že by zadavatel při dodržení postupu stanoveného v § 21 zákona obdržel nabídky od více dodavatelů.
50. Následkem uvedeného postupu zadavatele byla naprostá eliminace možnosti potenciálních dodavatelů podat svoji nabídku, přičemž nelze vyloučit, že tito případní uchazeči mohli nabídnout výhodnější podmínky, než za jakých zadavatel předmětné služby pořídil. Úřad v této souvislosti doplňuje, že zákon označuje za správní delikt nejen jednání, které prokazatelně ovlivnilo zadávací řízení, ale i takové jednání, které pouze mělo potenciál takového ovlivnění, aniž nutně k tomuto ovlivnění prokazatelně došlo. Právě úvaha Úřadu nad případnými následky úkonů zadavatele je však v této souvislosti legální součástí správního uvážení Úřadu a je pojmovou součástí skutkové podstaty spáchání správního deliktu.

51. Co se týče stupně závažnosti správního deliktu, Úřad konstatuje, že zadavatel zadal veřejnou zakázku na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012, aniž by tak učinil v zadávacím řízení. Zadavatel tedy absolutně ignoroval existenci zákona. Tato skutečnost podle výkladové praxe Úřadu dosahuje nejzávažnějšího stupně intenzity porušení zákona, neboť je tak vyloučen jeden ze základních principů zadávání veřejných zakázek, kterým je otevřená soutěž o veřejnou zakázku, do které se může přihlásit jakýkoliv dodavatel, a která je základním předpokladem výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky a prostředkem k realizaci základních principů uvedených v § 6 zákona.
52. Při stanovení výše pokuty Úřad jako přitěžující okolnost zohlednil především to, že zadavatel postupoval mimo režim zákona i ve chvíli, kdy podle financí investovaných na nákup předmětných služeb v roce 2011 a s ohledem na každoroční navyšování výdajů na tyto služby, musel objektivně předpokládat, že obdobného výsledku dosáhne i v roce 2012. S ohledem na známost skutečnosti, že v průběhu roku 2012 dojde ke snížení horní hranice finančního limitu pro veřejnou zakázku malého rozsahu na služby ze 2 000 000,- Kč na 1 000 000,- Kč, měl zadavatel tím spíše předpokládat, že předmětné veřejná zakázka bude zakázkou podlimitní, neboť částku přesahující 1 000 000,- Kč vynaložil na pořízení předmětných služeb jak v roce 2011, tak již v roce 2010. Za polehčující shledal Úřad tu okolnost, že zadavatel nakupoval předmětné služby v roce 2012 u šesti dodavatelů, nedošlo tedy ke zvýhodnění pouze jednoho jediného dodavatele.
53. Při určení výše pokuty však Úřad musel vzít v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“ (viz nálezn Ústavního soudu č. 405 uveřejněný ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb., podle kterého jsou nepřipustné takové pokuty, jež mají pro daný subjekt likvidační charakter).
54. Ze „Zprávy o hospodaření a činnosti v roce 2011“ (z Přehledu o peněžních tocích ke dni 31. 12. 2011) ze dne 21. 3. 2012 vyplývá, že stav peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů byl u zadavatele na konci účetního období 1 062 000,- Kč. Ze „Zprávy nezávislého auditora o ověření účetní závěrky“ (z Přehledu o peněžních tocích ke dni 31. 12. 2013) zadavatele za účetní období 1. 1. 2013 – 31. 12. 2013 vyplývá, že stav peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů byl na konci účetního období 706 000,- Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovil pokutu při spodní hranici možné výše pokuty, právě s ohledem na finanční prostředky, jimiž zadavatel disponuje.
55. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za zjištěné porušení zákona má splnit zejména dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je v souladu se zákonem. Po zvážení všech okolností případu Úřad dospěl k závěru, že výše uložené pokuty v šetřeném případě naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
56. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke spáchání správního deliktu zadavatelem přistoupil k uložení pokuty, neboť tím, že zadavatel již uzavřel smlouvy na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2012, nelze v šetřeném případě dosáhnout nápravy jinak. Z uvedeného důvodu uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

57. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

K výroku III.

58. Z oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S133/2014/VZ-3771/2014/511/MGr ze dne 19. 2. 2014 vyplývá, že Úřad zahájil správní řízení rovněž ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2011.
59. Na základě všech skutečností zjištěných v průběhu správního řízení dospěl Úřad v této věci k závěru, že zadavatel nemohl objektivně předpokládat, že již v roce 2011 přesáhnou výdaje vynaložené na předmětné služby limitu stanoveného v § 12 odst. 2 zákona a bude se tedy jednat o podlimitní veřejnou zakázku, při jejímž zadávání bude zadavatel muset postupovat podle § 21 zákona, neboť v předchozím účetním období (tj. v roce 2010) dosahovala částka za uvedené služby 1 050 613,- Kč bez DPH, tedy splňovala ještě limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu (viz § 12 odst. 3 zákona).
60. Úřad podle ustanovení § 117a písm. d) zákona správní řízení zahájené z moci úřední zastaví, jestliže nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona.
61. Vzhledem k výše uvedenému Úřad správní řízení v části, vedené ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem v souvislosti s možným nedodržením závazného postupu zadavatele v zadávacím řízení před uzavřením smluv na služby spočívající ve svozu velkoobjemových kontejnerů a svozu odpadů ze sběrných dvorů v roce 2011, podle § 117a písm. d) zákona zastavil tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza
JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

JUDr. Zlatava Davidová, advokátka, Přívrat 12, 616 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy